

Március verse

Még mindig az egészség
 És a természet jó fia vagyok én.
 Bizsergő márcisi szellőkön

Ezt a gyulladó lázas jólesést,
 A tavasz zsvajos mámorát
 Hagyta rám néhány paraszt elődöm.

Nem lett urrá most se a morcos tél
 Marék krumplival táplált
 Szivós, kinyiló erőmön.

Nem remény és nem vigasztalódás, —
 De lázadó erők gyűjtögetése
 Ha társaimmal szabadba vetődöm.

Gyerünk ki odvainkból uccára,
 Mezőre, ha tél kormos porát
 Viszi az új szél a rozzant tetőkön.

Könyvet elő! Gyönyörű elmélet,
 Gyakorlatunkat irányítani tanít
 S kacagunk az örök kérdezőkön,

Kik még mindig múlton legelésznek
 És hittel, megadással várják,
 Hogy isten segít az üres bendőkön.

Rossz cipőt ledobva és mezitláb
 Rohanni a szagos szelekbén
 Keresztül a vidám mezőkön

S egyszer csak így előre uccán, tereken,
 Szilajon előre mindig többen,
 Keresztül az álló időkön,

Igy vidáman előre mezitláb
 S még éhesen is és urrá leszünk
 Az összes történelmi erőkön!

Laták István